

кого-то сонзволителный образъ подаваше дерзновеніе на това сиромашко дѣте; попроси му милостыня. Стыдъ на-дѣте-то, добра-та му физиономіа слези-те му причиниха голѣмо впечатлѣніе непознаному чловѣку: Малый мой друже! рече му непознанный оный чловѣкъ, не ми ся видишь естествомъ роденъ за да просишь. Боже мой! отвѣда дѣте-то, струвамъ това за да помогнемъ на сирота-та майка си, кои-то е вдовица, оставена отъ свѣта, и много болна. И не имате ли докторъ? Господарю! не имаме пары нито доктуру да платиме, нито цѣлбы-те да купиме. Воздыхна непознанный оный чловѣкъ, и попыта: гдѣ сѣдите? Като получи отвѣта даде на дѣте-то пѣкои си фіорины, и му порача да отиде да найде докторъ. — Едвамъ пощо можи да възблагодари благодѣтеля си, и абіе ся притече да найде докторъ. Като останана самъ оный непознанныкъ, стори намѣреніе да отиде да навиди болна-та жена. Влѣзе въ дома, и виде сиромашкиня-та въ крайный степень. Болна-та, юще млада лежеше на сламена постелка, и ся трудяше да умре, и дѣте дванадесетогодишно плачаше до рамо-то ѳ. Той непознанныкъ ся показа че е докторъ, и я попыта що я боли? — О Господарю! Злополучіе-то мя скорби по вече нежели болестъ-та, Мой мужъ умре и всичко-то ми нишніе ся загуби у едного, който ся проторгова (па-